

[Ellinger.]

nordiske Stammefrænder —, at der kan komme noget ud af Sagen i indeværende Samling.

Veistrup: Ligesom vi i forrige Samling gav et Lovforslag af en Karakter som det foreliggende vor Tilslutning, et Lovforslag, der i alle Enkeltheder er ganske det samme som det, vi behandler i Dag, vil vi selvfølgelig ogsaa give dette vor Tilslutning. Det angaar, som det udtrykkelig fastslaaes i § 1, kun de privatretlige Forhold, idet de lovpligtige Forsikringer er undtaget. Der findes i Lovforslaget Bestemmelser, der, som det rigtigt blev fremhævet af den ærede Ordfører for Venstre (Rytter), bevirker, at der i stor Udstrækning bliver Kontraktfrihed. Jeg forstod, at den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (H. P. Johansen) ikke var helt tilfreds med dette. Det forekommer mig imidlertid, at der er adskillige Forhold, som gør det nødvendigt, at man bibeholder en vis Frihed med Hensyn til Kontrakterne.

Indenfor den almindelige Befolknings Kreds tror jeg ikke, dette Lovforslag har eller kan paaregne nogen stor Interesse. Det er ganske sikkert forkert, fordi det er et Lovforslag, som ikke alene i Kraft af Paragraffernes Antal, men i Kraft af den Mængde Bestemmelser, det indeholder, i Virkeligheden er et stort og meget vigtigt Lovforslag. Der er faa Mennesker, der har naaet Skelsaar og Alder, som ikke berøres af Bestemmelserne i Lovforslaget, idet saa godt som alle Mennesker har forsikret paa en eller anden Maade, enten Gods, Liv eller Ansvar, eller hvad det nu kan være. Der er næsten ingen, som ikke er interesseret i en Lov om Forsikringsaftaler. Jeg vil ikke sige Forsikringsvirksomhed, skønt Ordet „Forsikringsvirksomhed“ har været nævnt i denne Forbindelse, og jeg hører til dem, som med Interesse imødeser et Forslag om Forsikringsvirksomhed i al Almindelighed. Jeg tror, det er i høj Grad paakrævet, at vi faar en Lov om Forsikringsvirksomhed. Et Lovforslag herom har tidligere været fremme her i Rigsdagen, men er ikke blevet til noget. I og for sig skulde man tro, at en Lov om Forsikringsaftaler ikke var strengt nødvendig, idet man maa forudsætte, at alle Forsikringsaftaler er af den Beskaffenhed, at de skal holdes. Men det gaar her som i saa mange andre Forhold, at der er to Parter med helt forskellige Interesser: de forsikrede og Forsikringselskaberne. Ingen kan være blind for, hvilken Mængde

af Sager der har været paa Grund af Uenighed mellem disse to Parter. Derfor havde det sikkert været heldigt, om man gennemførte en Lov, der samlede alle disse Bestemmelser, kodificerede de Bestemmelser, som findes i en Række bestaaende Love, saa at det ikke var nødvendigt at gennemgaa mange Love for at komme til Klarhed over, hvordan disse Forhold er ordnet. Hvis — for at nævne et Eksempel — Automobilulykkernes Antal skulde udvikle sig proportionalt med den Mængde Automobile, der efterhaanden findes her i Landet, saa var der overhovedet ingen Grænser for, hvor mange Sager, Konflikter mellem Automobilejere og Forsikringselskaber, der vilde komme til at foreligge. Det vilde derfor sikkert være heldigt, om man fik Bestemmelser, hvortil man kan henvise ved enhver Lejlighed. Det er derfor, jeg finder det rigtigt, at man faar gennemført et Lovforslag som det foreliggende, hvorved man bliver fri for en Mængde Sager, som ellers vilde være overladt til Domstolene.

Der har været talt om de gensidige Selskaber, og jeg har altid været noget angstelig for at røre for stærkt ved Forholdet de gensidige Selskaber imellem; men paa den anden Side tør jeg ikke benægte, at der kan komme til at foreligge Tilfælde, hvor det kan være nødvendigt at have Bestemmelser, som ordner Forholdet mellem Selskaberne og den enkelte Forsikringstager. Vi er derfor for vort Vedkommende villige til at arbejde med paa en Lov som den foreslaaede og haaber, at det maa lykkes i denne Samling at komme til et Resultat og derved komme paa Linie med den Lovgivning, der findes i andre nordiske Lande, af hvilke der i hvert Fald i Sverige er gennemført en Lov af en lignende Karakter. Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg.

Justitsministeren (Zahle): Efter de faldne Udtalelser har jeg i det hele dannet mig den Mening, at det ikke alene er det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen), som udtrykkelig sagde det, der har faaet det Indtryk, at dette Lovforslag vinder ved nærmere Bekendtskab. Naar jeg nemlig tænker paa, hvorledes Modtagelsen var i Fjor, og hører, hvorledes den er nu, synes det, at man i det hele i det høje Ting ser langt mildere paa Lovforslaget, efter at dette Aar er forløbet. Det ærede 8de tingvalgte Medlem (Rytter) danner naturligvis en Und-